

Οι μορφές της επικοινωνίας και η έκφασή τους στην ποιμαντική (Πρωτοπρεσβύτερος Χρήστος Αιγίδης)

/ [Πεμπουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bit.ly/2esObj5>]

Όπως έχουμε ήδη αναφέρει, η επικοινωνία αποτελεί βασικό παράγοντα της καθημερινότητας των ανθρώπων. Οτιδήποτε και με όποιον τρόπο ζει ο άνθρωπος περιέχει επικοινωνία. Στην προσωπική, κοινωνική, πολιτική ζωή του ο κάθε ένας από μας επικοινωνεί. Επικοινωνούμε με πολλούς τρόπους και με πολλούς ανθρώπους. Ακόμα και η σιωπή, η κατανόηση, η ενθάρρυνση, ο διάλογος, η συμφωνία, η διαφωνία, το χαμόγελο, το άγγιγμα, η αποδοχή ή και η απόρριψη είναι τρόποι επικοινωνίας. Σε κάθε στιγμή της ζωής μας και σε κάθε λεπτό της καθημερινότητάς μας θέλοντας και μη, επικοινωνούμε.

Στη συνέχεια θα καταγράψουμε τις βασικές μορφές επικοινωνίας και θα σχολιάσουμε σχετικά καθώς και θα κλείνουμε την κάθε μορφή επικοινωνίας με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που συναντάμε στη επικοινωνία των Κληρικών κατά την εκτέλεση των Ποιμαντικών τους καθηκόντων.

Προφορική Επικοινωνία

Η προφορική επικοινωνία είναι η πιο συχνή επικοινωνία που έχουν οι άνθρωποι και ίσως η πιο δυνατή και ουσιαστική γιατί περιλαμβάνει όχι μόνον το λόγο αλλά τη φωνή, την ένταση και την ταχύτητά της. Την προφορική επικοινωνία τη συναντάμε παντού, σε φιλικές ή επαγγελματικές συζητήσεις, στην προσωπική μας ζωή και γενικότερα σε κάθε διαπροσωπική ή ομαδική επικοινωνία. Το γεγονός πως στην προφορική επικοινωνία υπάρχει η προσωπική επαφή του πομπού με τον δέκτη, την καθιστά ίσως και πιο αποτελεσματική (Φαναριώτης 2009)

Με την προφορική επικοινωνία, την πρόσωπο με πρόσωπο, έχουμε το πολύ σημαντικό γεγονός πως ο πομπός βλέπει και αντιλαμβάνεται στο πρόσωπο του δέκτη εάν η επικοινωνία είχε τα προσδοκώμενα αποτελέσματα. Έχουμε δηλαδή ένα είδος ελέγχου και επαναπληροφόρησης του πομπού. Αυτό συμβαίνει άμεσα, σε χρόνο πραγματικό, και γίνεται αντιληπτό από τις αντιδράσεις στο πρόσωπο του αποδέκτη.

Είναι πολύ σημαντικοί και ουσιαστικοί παράγοντες σε αυτού του είδους την επικοινωνία και ο πομπός αλλά και ο δέκτης. Να ακούν ο ένας τον άλλον. Για τον σκοπό αυτό χρειάζονται οι λεγόμενες δεξιότητες ακρόασης. Δεν είναι πάντα εύκολο να είναι κανείς καλός ακροατής. Αυτό έχει σαν συνέπεια πολλές φορές (ένας κακός ακροατής) να δυσχεραίνει την διαδικασία της επικοινωνίας. Γνωρίσματα ενός καλού ακροατή είναι να μην διακόπτει τον συνομιλητή του όταν εκείνος μιλάει, να μην προσπαθεί να ολοκληρώσει το τέλος μιας πρότασης του ομιλητή, να μην δείχνει εκνευρισμό ή θυμό κατά την διαδικασία της προφορικής τους επικοινωνίας και τέλος να μην κρίνει και σχολιάζει τα λεγόμενα του

συνομιλητή του (Κοτζαϊβαζογλου Ι & Πασχαλούδης 2002)

Επίσης, δεν είναι όλοι οι άνθρωποι καλοί και ικανοί στο να εκφράζονται. Υπάρχουν περιπτώσεις που η εξωστρέφεια και ο ενθουσιασμός είναι προσόντα ενός καλού ομιλητή. Αντίθετα κάποιοι δυσκολεύονται να εκφραστούν και νιώθουν αμήχανα όταν μιλάνε. Μετά από την προσέγγιση αυτή, συμπεραίνουμε πως στην προφορική επικοινωνία σημαντικό ρόλο έχει η προσωπικότητα των συναλλασσομένων σε αυτή. Τέλος, η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας της επικοινωνίας έχει να κάνει με τη συμπεριφορά και τη χημεία που έχουν ανάμεσά τους ο πομπός με τον δέκτη. Είναι πολύ συχνό το φαινόμενο όταν ο πομπός έχει την ικανότητα και τη θέληση να επικοινωνήσει με τον δέκτη, να μην υπάρχει το επιθυμητό αποτέλεσμα και αυτό να οφείλεται στην άσχημη συμπεριφορά και στην αρνητικότητα του δέκτη.

Όσον αφορά τη μορφή της προφορικής επικοινωνίας στη ζωή του Ιερέα, είναι η πιο συχνή και ουσιαστική μορφή. Ο Κληρικός κυρίως εκφράζεται με τον προφορικό λόγο τόσο στην τέλεση των Ιερών Μυστηρίων που τελεί όσο και στην προσωπική του επικοινωνία με τους πιστούς. Ακόμα είναι γεγονός πως μέσα από τη διαδικασία ελέγχου και επαναπληροφόρησης ο Κληρικός αντιλαμβάνεται άμεσα το αποτέλεσμα της επικοινωνίας. Όταν για παράδειγμα κηρύττει ο Ιερέας από την Ωραία Πύλη βλέπει την αντίδραση, τη συμπεριφορά, την αποδοχή, την αποδοκιμασία στα πρόσωπα των ανθρώπων που έχει απέναντί του και αυτό είναι πολύ σημαντικό και αποτελεσματικό.

Γραπτή Επικοινωνία

Η γραπτή επικοινωνία αποτελεί την έντυπη μορφή με την οποία μεταφέρεται το μήνυμα από τον πομπό στον δέκτη. Η γραπτή επικοινωνία είναι κατώτερη σε πλούτο πληροφοριών από την προφορική καθώς η ανατροφοδότηση είναι περιορισμένη έως μηδενική και πάρα πολύ αργή. Ουσιαστικά μεταφέρονται αποκλειστικά όσα είναι διατυπωμένα στο μέσο (κανάλι) που διεξάγεται η γραπτή επικοινωνία δίχως την δυνατότητα διευκρινήσεων. Λείπουν δηλαδή από τη γραπτή επικοινωνία ακουστικά και συναισθηματικά ερεθίσματα και περιορίζονται μόνο στα οπτικά μηνύματα (Κοτζαϊβαζογλου Ι & Πασχαλούδης 2002) . Στο πλαίσιο της γραπτής επικοινωνίας μπορούν να ενταχθούν :

- Γραπτές οδηγίες
- Ενημερωτικά δελτία
- Φυλλάδια
- Πίνακες ανακοινώσεων
- Περιοδικά
- Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο

(συνεχίζεται)